

Sygn. akt OSD 44/16

dnia 12 września 2016 r.

ORZECZENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH

Okręgowy Sąd Dyscyplinary Okręgowej Izby Radców Prawnych w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Andrzej Kras
Sędziowie: r. pr. Laura Mnich - sprawozdawca
r. pr. Anna Miodońska

Protokolant: apl. radc. Ewelina Woźna

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP r. pr. Moniki Klonowskiej,

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 12 września 2016 r. sprawy wszczętej na wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP przeciwko radcy prawnemu

o to, że:

1. wbrew obowiązкови nie uiszczał składek członkowskich oraz składek na ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej należnych za okres:
 - od lipca 2010 r. do grudnia 2010 r.
 - od stycznia 2011 r. do grudnia 2011 r.
 - od stycznia 2012 r. do grudnia 2012 r.
 - od stycznia 2013 r. do grudnia 2013 r.
 - od stycznia 2014 r. do grudnia 2014 r.
 - od stycznia 2015 r. do grudnia 2015 r.
 - styczeń 2016 r.

skutkiem czego na dzień 31 stycznia 2016 r. zalega ze składkami członkowskimi na łączną kwotę 7.715,00 zł, działając tym na szkodę samorządu radców prawnych – Okręgowej Izby Radców Prawnych, do której przynależy, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 61 ust. 2, art. 62 ust. 1, art. 66 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w brzmieniu ustalonym Uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2016 r. poz. 233), poprzez naruszenie zasad etyki radcy prawnego, jak też obowiązków zawodowych

2. pomimo posiadanej wiedzy o toczącym się postępowaniu dyscyplinarnym w okresie od 17 lutego 2016 r. do obecnie, nie stawiał się na wezwanie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego w sprawie dyscyplinarnej prowadzonej z urzędu; pomimo podejmowania korespondencji w sprawie, tj. przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 62 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, art. 3 ust. 2 w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2016 r. poz. 233), przez zachowanie niezgodne z zasadami etyki zawodowej

ORZEKA

1. Uznaje obwinionego radcę prawnego [REDAKTOWANE] winnego popełnienia zarzucanych jemu czynów określonych wyżej i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych za każdy z czynów wskazanych w punkcie 1 wymierza mu karę zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na okres 1 (jednego) roku oraz na podstawie art. 65 ust. 2b ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych wymierza mu karę zawieszenia prawa do wykonywania patronatu na czas 2 (dwóch) lat, za czyn wskazany w punkcie 2 na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych wymierza mu karę nagany, w konsekwencji na podstawie art. 65¹ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych wymierza łączną karę zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na okres 1 (jednego) roku oraz karę zawieszenia prawa do wykonywania patronatu na czas 2 (dwóch) lat,
2. Na podstawie art. 70⁶ ust 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych kosztami postępowania w wysokości 1.247,50 zł obciąża obwinionego radcę prawnego [REDAKTOWANE]

[Handwritten signature]
Miodowski

[Handwritten signature]
Krawiec

[Handwritten signature]
Laur

[REDAKTOR]
Sygnatura akt: OSD 44/16

UZASADNIENIE

Dnia 13 listopada 2015 r. do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOR] r. pr. A [REDAKTOR] W [REDAKTOR] - wpłynęło pismo Dziekana Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOR] z prośbą o zbadanie, czy istnieją podstawy do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOR].

Dowód: Pismo z dnia 13 listopada 2015 r. wraz z historią wpłat (k.1-10).

Wskutek zawiadomienia Dziekana Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych na podstawie art. 303 k.p.k., art. 305 k.p.k., art. 325e § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ u. r. p. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOR] radca prawny M [REDAKTOR] K [REDAKTOR] Postanowieniem z dnia 17 lutego 2016 r. postanowiła wszcząć dochodzenie o przewinienia dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 u. r. p. w zw. z § 1 Uchwały Nr 7/VIII/2010 KIRP z dnia 10 grudnia 2010 r. w sprawie wysokości składki członkowskiej i składki ubezpieczeniowej, zasad ich uiszczania i podziału oraz funduszy celowych KIRP.

Dowód: Postanowienie wraz z uzasadnieniem o wszczęciu dochodzenia z dnia 17 lutego 2016 r., sygn. [REDAKTOR]

W tym miejscu należy zaznaczyć, że radca prawny [REDAKTOR] nie skorzystał z prawa złożenia wyjaśnień w sprawie, mimo, że był dwukrotnie wzywany do złożenia wyjaśnień w sprawie tj. wezwaniem z dnia 17 lutego 2016 r. na termin 15 marca 2016 r., które zostało skutecznie doręczone oraz wezwaniem z dnia 19 kwietnia 2016 r. na termin 23 maja 2016 r., które nie zostało podjęte w terminie.

Dowód: Wezwanie do złożenia wyjaśnień z dnia 17 lutego 2016 r. z potwierdzeniem doręczenia (k.15 – 16),

Wezwanie do złożenia wyjaśnień z dnia 19 kwietnia 2016 r. (k.19,21-22),

Zapisek urzędowy (k. 20).

Postanowieniem z dnia 23 maja 2016 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOR] postanowiła przedstawić radcy prawnemu [REDAKTOR] zarzut naruszenia obowiązków zawodowych poprzez zaniechanie opłacania obowiązkowych składek członkowskich w kwocie 7 715,00 zł do dnia 31 stycznia 2016 r. tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 u. r. p., w zw. z § 1 Uchwały Nr 7/VIII/2010 KIRP z dnia 10 grudnia 2010 r. w sprawie wysokości składki członkowskiej i składki ubezpieczeniowej, zasad ich uiszczania i podziału oraz funduszy celowych KIRP.

Dowód: Postanowienie o przedstawieniu zarzutów z dnia 23 maja 2016 r. wraz z uzasadnieniem (k. 23-24).

W uzasadnieniu Zastępca Rzecznika zauważyła, że mając na uwadze przepis 64 ust. 1 u. r. p. oraz zgromadzony materiał dowodowy, naruszenie obowiązku zawodowego przez radcę prawnego [REDAKTOR] nie budzi żadnych wątpliwości. Zastępca Rzecznika powołała się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 lipca 1985 r. I PA 20/85, w którym Sąd Najwyższy uznał, że obowiązek płacenia przez radcę prawnego składki na rzecz samorządu wynika pośrednio z obowiązku przynależności do samorządu, a przynależność do tego samorządu jest obowiązkowa, zaś podstawą finansowania

działalności samorządu stanowią składki członkowskie. Zastępca Rzecznika powołała się również na Uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 1990 r. II PZP, 2/90 w której podkreślono, że radca prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za zawinione niepłacenie składek na rzecz samorządu radców prawnych.

Dnia 6 lipca 2016 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawych skierowała wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawych [REDAKTOWANE] w którym wniosła o:

1. wszczęcie na podstawie art. 68¹ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 637, 993 i 1778 z późn. zm.) postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANE] obwinionemu o naruszenie obowiązków zawodowych poprzez zaniechanie opłacania obowiązkowych składek członkowskich za okres dłuższy niż jeden rok,
2. skreślenie obwinionego na podstawie art. 29 ust. 4a u. r. p. z listy radców prawnych.

Uzasadniając wniosek Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podniosła, że z dokumentacji jednoznacznie wynika, że radca prawny [REDAKTOWANE] posiada znaczne zadłużenie wobec Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] z tytułu składek członkowskich, a okres tego zadłużenia przekracza rok. W toku postępowania obwiniony unikał stawiennictwa na wezwania Zastępcy Rzecznika, czym naruszył obowiązek wynikający z art. 62 ust. 2 u. r. p. oraz nie skorzystał z prawa końcowego zapoznania ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Zastępca Rzecznika uznała, że zgromadzony materiał dowodowy jest wystarczający do skierowania wniosku do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, a postawa radcy prawnego [REDAKTOWANE] reprezentowana w toku postępowania przejawia się zupełną ignorancją względem organów dyscyplinarnych.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przytoczyła orzeczenia Sądu Najwyższego ww. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 lipca 1985 r. I PA 20/85 oraz Uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 1990 r. II PZP 2/90 i wywodziła, że obowiązkowa przynależność do samorządu radców prawnych rodzi obowiązek uiszczania składek członkowskich. Naruszenie tego obowiązku rodzi odpowiedzialność dyscyplinarną.

Dowód: Wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego z uzasadnieniem z dnia 6 lipca 2016 r. (k. 29-33)

Pierwszą rozprawę wyznaczono na dzień 10 sierpnia 2016 r., jednak w związku z brakiem prawidłowego zawiadomienia obwinionego nowy termin rozprawy wyznaczono na dzień 12 września 2016 r.

Pomimo prawidłowego zawiadomienia, obwiniony nie stawił się na drugą rozprawę wyznaczoną na dzień 12 września 2016 r. Po rozpoznaniu sprawy na rozprawie dnia 12 września 2016 r. przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] radcy prawnego Moniki Klonowskiej Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] orzekł, że obwiniony radca prawny [REDAKTOWANE] jest winny popełnienia zarzuczanych mu czynów tj. nieuiszczania składek członkowskich oraz składek na ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej, skutkiem czego na dzień 31 stycznia 2016 r. zalega ze składkami na łączną kwotę 7 715,00 zł, działając tym na szkodę samorządu radców prawnych – Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] czym naruszył zasady etyki radcy prawnego i uchybił obowiązkom zawodowym oraz niestawiennictwa na wezwania Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego w sprawie, pomimo podejmowanej korespondencji, co było zachowaniem niezgodnym z zasadami etyki zawodowej.

Sąd uznał, że zarzuty stawiane obwinionemu przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego znajdują potwierdzenie w okolicznościach sprawy i stanowią podstawę do ukarania obwinionego.

Zgodnie z powyższym Sąd uznał, że w wyniku stwierdzenia naruszenia przepisów ustawy o radcach prawnych oraz przepisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, należało uznać radcę prawnego [REDAKTED] za winnego popełnienia zarzucanych mu przewinień dyscyplinarnych z art. 61 ust. 2, art. 62 ust. 1 i art. 66 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j.: Dz. U. z 2016 r. poz. 233) oraz art. 62 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, art. 3 ust. 2 w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2016 r. poz. 233).

Sąd uznał jednak, że kara skreślenia obwinionego z listy radców prawnych wnioskowana przez Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTED] jest niedopuszczalna w niniejszym postępowaniu, bowiem skreślenia z listy radców prawnych dokonuje Rada Okręgowej Izby Radców Prawnych, zgodnie z art. 29¹ w zw. z art. 29 pkt 4a ustawy o radcach prawnych.

Uznając obwinionego radcę prawnego [REDAKTED] za winnego popełnienia zarzucanych czynów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych wymierzył obwinionemu karę zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na okres jednego roku oraz na podstawie art. 65 ust. 2b ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych – karę zawieszenia prawa do wykonywania patronatu na czas okres dwóch lat. Za czyn określony w art. 62 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, art. 3 ust. 2 w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2016 r. poz. 233) tj. niestawiennictwo na wezwanie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego i zachowanie niezgodne z zasadami etyki zawodowej Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wymierzył obwinionemu karę nagany. W konsekwencji na podstawie art. 65¹ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. Sąd wymierzył karę łączną zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na okres jednego roku oraz karę zawieszenia prawa do wykonywania patronatu na czas dwóch lat.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych mając na względzie, iż wydane zostało orzeczenie o ukaraniu.

Orzeczenie jest nieprawomocne, na podstawie art. 54 ust. 2 i art. 70⁴ ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. t.j.2016 r., poz. 233 z późn.zm.) służy od niego prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie, w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem za pośrednictwem tutejszego Sądu.

Laura Minich

Sudziej Eksp.

Primo Piódajko